

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: Kž.164/05
Brčko, 07.02.2006. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Josipe Lucić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Tanje Šakić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog N. P. sina Ž., zbog kaznenog djela – Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi stavka 1., u stjecaju s kaznenim djelom – Krađa iz članka 280. stavak 2. u svezi članka 31. i kaznenim djelom – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stav 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja optuženog N. P., odvjetnika B. P. iz B., protiv Presude Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.265/05 od 31.10.2005. godine, nakon javne sjednice vijeća održane u prisutnosti zamjenika javnog tužitelja Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Sadike Fatić, optuženog N. P. i njegovog branitelja B. P., odvjetnika iz B., donio je 07.02.2006. godine i javno objavio

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog N. P., odvjetnika B. P. iz B., ODBIJA SE KAO NEUTEMELJENA i Presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.265/05 od 31.10.2005. godine, POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj Kp.265/05 od 31.10.2005. godine, optuženi N. P. je oglašen krivim zbog počinjenja kaznenih djela Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1., Krađa iz članka 280. stavak 2. u svezi sa člankom 31. i Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud primjenom članaka 7., 42., 43., 49. i 52. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci.

Temeljem članka 57. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom je u izrečenu kaznu uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 09.07.2005. godine od 21,25 sati, pa nadalje.

Istom presudom, sukladno članku 188. stavak 1. a u svezi članka 185. stavak 1. i 2. točka a) i g) Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, optuženog je sud obavezao i na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od 338,00 KM, te paušala za rad suda u iznosu od 100,00 KM.

Protiv navedene presude u zakonskom roku je žalbu izjavio branitelj optuženog N. P., odvjetnik B. P. iz B., zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, zbog povrede Kaznenog zakona, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog odluke o kazni, predlažući da Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine preinači prvostupanjsku presudu i optuženog za radnje iz točke 1. i 3. pobijane presude oslobodi od odgovornosti ili prvostupanjsku presudu ukine, održi glavnu raspravu i nakon toga donese pravilnu i zakonitu odluku.

U obrazloženju izjavljene žalbe branitelj optuženog u svezi kazneno pravne radnje opisane u točki 1. pobijane presude navodi da je sud tu radnju kvalificirao kao kazneno djelo – Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, ne osvrćući se na prigovore koje je obrana uložila na način na koji je od strane oštećene obavljeno prepoznavanje kako noža koji je optuženi predao policiji pri pretresu njegovog stana, tako i gornjeg dijela trenerke koju je također optuženi dragovoljno predao pri pretresu. U žalbi se navodi da je oštećena spornu trenerku opisala kako gornji dio trenerke krem boje sa crnim prugama po rukavima, a iz fotodokumentacije je očigledno da se radi o trenerci krem boje sa tamno plavim prugama. Nadalje se u žalbi ističe da sud nije u dovoljnoj mjeri cijenio iskaz svjedokinje I. Č. koja je izjavila da je kritičnog dana i noći koja je prethodila spornom događaju bila u stanu s optuženim. Ova svjedokinja je izjavila da je u jutarnjim satima 09.07.2005. godine sa majkom štela po gradu, nakon čega ju je oko 15,00 sati ispratila na autobusku stanicu odakle je majka otišla autobusom za N. S., a ona se vratila u stan i odmah legla spavati. Prije no što je zaspala optuženi je bio u stanu, tako da ju je probudio negdje između 18,00 i 18,30 sati, kako bi zajedno otišli do shopping centra I.

Prema navodima žalbe prvostupanjski sud je radnje iz točke 1. pobijane presude pogrešno pravno kvalificirao kao kazneno djelo – Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, a po stajalištu obrane bi se moglo eventualno raditi o kvalificiranim oblicima kaznenog djela – Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 2., članka 281. stavak 4. ili pak osnovnom djelu Razbojstva iz članka 283. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja optuženog dalje se navodi da je prvostupanjski sud u pogledu točke 3. izreke pobijane presude, pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje zato što niti jednim provedenim dokazom na pouzdan način nije utvrdio da li spornih 14 paketića s narkotičkim sredstvima, koje je policiji predao I. Č. 1, stvarno i pripadaju optuženom, jer je i sam I. Č. 1 izjavio da je sporne paketiće pronašao u bojleru koji se nalazi u kupaoni stana u kojem optuženi stanuje zajedno s njegovom kćerkom, ali nije ustvrdio da ti paketići stvarno pripadaju optuženom N. P. Isto tako, niti jednim dokazom sud na pouzdan način nije utvrdio da je optuženi navedenu drogu nudio bilo kome na prodaju, a niti da li je sam optuženi osoba koja konzumira narkotička sredstva. U prilog ovakvog stajališta branitelj optuženog u žalbi navodi činjenicu da je dan prije obavljen pretres stana optuženog, međutim da tom prigodom ovlaštene osobe Policije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine nisu pronašle nikakva narkotička sredstva.

Nadalje se u žalbi branitelja navodi da u slučaju da je sud na pouzdan način i utvrdio da su sporni paketići vlasništvo optuženog, ne bi mogao to kvalificirati kao kazneno djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, nego bi se eventualno moglo raditi o kaznenom djelu – Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Povodom izjavljene žalbe branitelja optuženog, Javno tužiteljstvo Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine je u podnesku broj KT.299/05 od 30.11.2005. godine dalo odgovor na žalbu u kome navodi da je žalba branitelja optuženog neutemeljena, da je sud u prvostupanjskoj presudi potpuno i pravilno utvrdio sve odlučne činjenice, pravilno kvalificirao kazneno pravne radnje, te optuženog, cijeneći sve okolnosti, pravilno osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, pa stoga predlaže da ovaj sud žalbu odbije kao neutemeljenu.

Na javnoj sjednici održanoj dana 06.02.2006. godine, branitelj optuženog je ostao kod navoda žalbe ispravljajući štamparsku pogrešku u žalbi na drugoj stranici u predzadnjem pasusu kod navođenja pravne kvalifikacije, tako da treba da stoji "člankom 281. stavak 1. točka 2. ili stavak 4. istog članka".

Optuženi N. P. je u cjelosti podržao navode žalbe koju je podnio njegov branitelj.

Zamjenik javnog tužitelja Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Sadika Fatić ostala je u cjelosti kod navoda datih u odgovoru na žalbu broj KT.299/05 od 30.11.2005. godine ističući da je optuženi specijalni povratnik jer je ranije u tri navrata pravomoćno osuđen za istovrsna kaznena djela.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u onom dijelu koji se u žalbi pobija u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Neutemeljeno se u žalbi navodi da sud nije potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje u pogledu kazneno pravnih radnji opisanih u točki 1. pobijane presude, a to se osobito odnosi na način prepoznavanja predmeta oduzetih od optuženog, pri pretresu stana, kao i na neuvažavanja iskaza I. Č., koja je izjavila da je u vrijeme počinjenja razbojstva STR N. optuženi bio u njihovom stanu. Naime, ne stoje prigovori branitelja vezani za postupak prepoznavanja gornjeg dijela trenerke optuženog, kao i noža koji je korišten pri počinjenju djela, jer je oštećena K. S. u Policiji Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, prije no što su joj predočeni predmeti i garderoba koju koristio optuženi tijekom napada u prodavnicu u kojoj je uposlena, decidirano izjavila da je osoba koja joj je oduzela novac koristila "preklapajući nož sa crvenom drškom", a na sebi je imala "gornji dio trenerke krem boje sa crnim prugama po dužini rukava". Nakon što je izvršila detaljno opisivanje navedenih predmeta, oštećena K. S. je među predočena tri primjerka noža na rasklapanje identificirala nož pod rednim brojem "2", a među predočena tri gornja dijela trenerke identificirala trenerku pod rednim brojem "1", kao

predmete koje je koristio napadač kritične prigode. Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmeta Policije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine utvrđeno je da su upravo ova dva predmeta pronađena kod optuženog prigodom pretresa njegovog stana od 09.07.2005. godine.

Prigovor branitelja optuženog da je oštećena K. S. u Policiji prije prepoznavanja izjavila da je osoba koja joj je otela novac prilikom ulaska u trgovinu na sebi imala gornji dio trenerke krem boje sa crnim prugama po dužini rukava, a iz fotodokumentacije je razvidno da se radi o gornjem dijelu trenerke krem boje sa tamno plavim prugama po dužini rukava, nije od bitnog utjecaja na valjanost prepoznavanja koje je izvršila oštećena, iz prostog razloga što je kritične prigode padala jaka kiša, tako da je trenerka koju je nosio napadač bila potpuno mokra, pa je zbog velike sličnosti ovih dviju boja lako moguće da oštećena nije niti mogla uspostaviti jasnu razliku između tamno plave i crne boje.

Kada je u pitanju iskaz svjedokinje I. Č., neutemeljen je prigovor branitelja da prvostupanjski sud nije cijenio ovaj iskaz u dovoljnoj mjeri s obzirom da je navodno ova svjedokinja izjavila kako je optuženi N. P. u vrijeme razbojstva u STR N. bio sa njom u njihovom stanu. Po ocjeni ovoga suda, prvostupanjski sud je pravilno cijenio iskaz svjedokinje I. Č., naravno u onom dijelu koji nije u opreci sa drugim provedenim dokazima, s tim što dio njenog iskaza u kojem navodi da ju je optuženi probudio oko 18,00 ili 18,30 sati, te da mislu da je optuženi bio cijelo vrijeme u stanu dok je ona spavala, naprosto je neprihvatljiv, jer je očigledno usmjeren na davanje alibija optuženom, koji je prema drugim izvedenim dokazima oko 19,00 sati tog istog dana počinio kazneno djelo razbojstva u STR N.

Kada se naprijed iznijeto dovede u svezu sa činjenicom da su nož na sklapanje i gornji dio trenerke, koje je oštećena K. S. prepoznala u Policiji Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, oduzeti prigodom pretresa stana optuženog N. P. od 09.07.2005. godine, da je trenerka u momentu oduzimanja bila mokra od kiše, kao i da je pri pretresu optuženog koji su obavili djelatnici policije pri zaticanju optuženog u krađi u I., nađene novčanice koje po broju i vrsti potpuno odgovaraju onim koje je nakon razbojstva policiji navela oštećena, posebice u pogledu 59 papirnih novčanica od po 1 (jednu) KM, logičan je činjenični zaključak prvostupanjskog suda u pobijanoj presudi da je na nedvojben način utvrđeno da je optuženi počinio kazneno djelo koje mu se u točki 1. pobijane presude stavlja na teret, neovisno što ga oštećena K. S. nije mogla s pouzdanjem identificirati kao počinitelja. Tako da je po stajalištu ovog suda činjenično stanje u pogledu radnje opisane u točki 1. pobijane presude potpuno i pravilno utvrđeno.

Neutemeljeno se u žalbi navodi da prvostupanjski sud nije pravilno postupio kada je radnje iz točke 1. pobijane presude kvalificirao kao Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, jer se po stajalištu branitelja iznijetom u žalbi ne radi o tom kaznenom dijelu nego eventualno o kaznenom djelu – Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 2. ili 281. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine ili pak o kaznenom djelu – Razbojstva iz članka 283. stavak 1. istog zakona.

Naime, ne može se raditi o bilo kom obliku kaznenog djela – Teška krađa iz članka 281. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, jer je iz utvrđenih činjenica razvidno da je optuženi došao u STR N. u B u ul..., te navukao plastičnu vrećicu preko lica i izvadio nož na sklapanje i uperio prema prodavačici K. S., koja je u to vrijeme prebrojavala pazar, uhvatio je za desnu nadlakticu obrativši joj se riječima "daj pare", na što je ona uplašena za vlastiti život odmah postupila po nalogu optuženog i dala mu prebrojani pazar u iznosu od 310,00 KM. Na temelju tako utvrđenog činjeničnog stanja prvostupanjski sud je pravilno zaključio da se radi o kaznenom djelu – Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, radi se o kvalificiranom obliku kaznenog djela – Razbojstvo, jer je pri izvršenju djela korišteno oružje – nož na sklapanje, a postupci optuženog i način uporabe noža, da bi se prisilila oštećena K. S. da mu preda pazar od prodavnice u kojoj radi, govore u prilog činjenici da se time kod oštećene želio postići efekat osjećaja ugroženosti za vlastiti život kako bi postupila po zahtjevu optuženog i dala sav novac koji je u momentu ulaska optuženog brojala radi predaje pazara, zbog isteka radnog vremena.

Stoga se u konkretnom slučaju ne bi moglo raditi o kaznenom djelu – Teška krađa iz članka 281. stavak 1. točka 2. ili 281. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, pošto je za postojanje ova dva oblika kaznenog djela - Teške krađe suštinsko da je pri počinjenju ovih kaznenih djela zbog načina izvršenja stvorena apstraktna opasnost za imovinu koja je predmetom izvršenja djela (članak 281. stavak 1. točka 2. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine), odnosno da je počinitelj pri izvršenju kaznenog djela pri sebi imao oružje ali da ga nije upotrijebio (članak 281. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine). U suprotnom, ako je počinitelj kaznenog djela teška krađa stvorio realnu opasnost za nekog drugog ili je pak pri počinjenju tog kaznenog djela upotrijebio oružje koje je pri sebi imao, više se neće raditi o jednom od oblika kaznenog djela teške krađe, nego o nekom od oblika razbojstva, kao što je pravilno prvostupanjski sud kvalificirao u konkretnom slučaju.

U pogledu točke 3. izreke pobijane presude neutemeljeno se u žalbi navodi da prvostupanjski sud nije pouzdano utvrdio da spornih 14 paketića droge pripadaju optuženom, zatim da li je optuženi ovisnik, kao i činjenicu da je sporna droga namijenjena za prodaju. Naime, na temelju iskaza I. Č. 1 datog na glavnoj raspravi pred sudom nedvojbenim je utvrđeno da je 14 spornih paketića, za njega nepoznate i sumnjive praškaste supstance svjedok našao skrivene u bojleru u kupatilu stana u ulici ..., u kojem su stanovali zajedno optuženi i kćerka svjedoka I. Č. Iz iskaza svjedokinje I. Č. razvidno je da je sa optužnim stanovala tek nekih tjedan dana do pretresa njihovog stana i da joj nije bilo poznato da li optuženi konzumira opojna sredstva. Iz iskaza koji je pred sudom dao Ž. P., otac optuženog, proizlazi da je osobno pronašao i unajmio stan za sina na 3 mjeseca prije pretresa tog stana, te da je osobno plaćao najamnicu i režije. Prema svim ovim činjenicama jedini mogući zaključak prvostupanjskog suda je da je spornih 14 paketića praškaste materije, za koju je kasnijim vještačenjem utvrđeno da predstavlja supstancu koja sadrži heorin, pripadaju optuženom i da su namijenjeni za prodaju, jer na to upućuje osim mjesta pronalaska i način pakiranja, s obzirom da je malo

vjerovatno da bi optuženi radi osobnih potreba koristio takav način pakiranja opojnih sredstava.

Stoga ne stoji prigovor branitelja da je u pogledu ove radnje prvostupanjski sud povrijedio zakon kvalificirajući radnje iz točke 3. pobijane presude kao kazneno djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1 Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, nego da bi se pod uvjetom da je utvrđeno da su opojna sredstva vlasništvo optuženog, moglo eventualno govoriti o kaznenom djelu – Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

Za postojanje obilježja kaznenog djela koje je točkom 3. pobijane presude stavljeno optuženom na teret, nije nužno da je optuženi stvarno i prodavao ili nudio na prodaju opojnu drogu, dovoljno je da se iz konkretnih okolnosti može nedvojbeno zaljučiti da počinitelj drži drogu radi prodaje bez obzira na način na koji je došao do droge, pa da se njegovim radnjama steknu obilježja kaznenog djela – Nedozvoljena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, a ne kaznenog djela – Posjedovanje i omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 233. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, kojim se sankcionira samo neovlašteno posjedovanje opojne droge neovisno o tomu čije je vlasništvo i u koju svrhu je namijenjena.

Činjenica da je dan ranije od strane policije obavljen pretres stana optuženog i da tom prigodom nije pronađena droga nije od utjecaja na postojanje ovog kaznenog djela iz razloga što je taj pretres obavljen u svrhu pronalaska predmeta korištenih pri počinjenju drugog kaznenog djela istog optuženog i odnosila se isključivo na pronalaženje noža i gornjeg dijela trenerke koje je optuženi koristio pri razbojstvu počinjenom u trgovinskoj radnji N., pošto se u momentu tog pretresa još uvijek nije znalo za počinjenje kaznenog djela – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga. Uostalom, prigodom ovog pretresa optuženi je odmah nakon priopćavanja razloga zbog kojih je pretres njegovog stana naložen, odmah službenim osobama predao gornji dio trenerke i sklopivi nož s crvenom drškom navodeći da ih je koristio tog dana, tako da službene osobe nisu imale razloga upuštati se u daljnje temeljitije pretresanje stana u kojem optuženi stanuje.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje prvostupanjski sud je pravilno primjenio kazneni zakon kada je radnje opisane u točki 1. pobijane presude kvalificirao kao kazneno djelo – Razbojstvo iz članka 283. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, koja predstavlja donju granicu zapriječene kazne za to djelo, radnje opisane u točki 2. kao kazneno djelo – Krađa iz članka 280. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca, te ranije opisane u točki 3. kao kazneno djelo – Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je optuženom utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1

(jedne) godine, koja je također na donjoj granici kazne zapriječene zakonom za ovo kazneno djelo.

Primjenom članaka 7., 42., 43., 49. i 54. Kaznenog zakona Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine sud je pravilno odmjerio jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 6 (šest) mjeseci, koja je i po uvjerenju ovoga suda adekvatna mjera težini djela koja se optuženom stavljaju na teret, kao i stupnju njegove kaznene odgovornosti. Prvostupanjski sud je pravilno cijenio kako olakšavajuće, tako i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, tako da, zbog činjenice da je optuženi pravomoćno osuđen od strane Okružnog suda Novi Sad za tri istovrsna djela, nije bilo moguće ublažiti pojedine kazne utvrđene za kaznena djela iz pobijane presude ispod donje granice propisane zakonom.

Kako je ovaj sud utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se prvostupanjska presuda pobija žalbom branitelja optuženog N. P., valjalo je postupiti sukladno članku 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i odlučiti kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR,

Tanja Šakić

PREDSJEDNIK VIJEĆA,

Josipa Lucić